

Jummal näsku, wärawi wachti, siht il-
maft ära wuhti: „Wärawi wacht piäd
fureme!“ ütlet Jummal. Suur tulli
wärawa wahi manu ja ütlet: „Ma ole
sulle nüüd peria tulle, ja piäd ära
fureme!“ „Kos ja minu pooned, wui ma
ära fure?“ küsib solblan. „Süa wiistu
fise,“ ütlet Jummal. „Näita, wui ja minu
firmi wistu fise pooned?“ küsib jälle
Jummal solblan. „Kindade,“ ütlet Jummal
ja ütlet fsi wiistu pinäli onaka. Solblan
tõlgas woi wiistule waga, ruttu pääl
ja Jummal oli lõngem.

„Mitte aastet lätü ninda müüda,
ütlegi inimist es fure enämb ja wärawi
wacht oli wah wiil elun.“ Jummal off
firma taxa ja nõlõse wärawi wahi
käst: „Kos furem om? Sa pidiid ära fu-
reme ja nüüd u ole firma nomil.“
„Müüde, wui solblan nägi, et lugu
pahas takse minna, laise tä fure
wistust wälla. Suur oli pira wari-
gi-põlwe läbi iimus nõhnas jäänu.
„Wui tä Jummale olle tulli, tõel Jummal

„Kos ja ollid ninda wärawa?“ „Ma oli
wiistun,“ ütlet Jummal. „Kos wiistun?“ küsib
Jummal. „Jah, wui ma lätse wärawi
wahile näitame, wui ma terna wiistu
paw, kui tä ära nosles, a tä pandid
wiistu waga nimme ja es lase minnu
enämb wälla.“ „Eh, ja ära tianni
enämb mä panna olle!“ nuuspe teda
Jummal. „Wärawi wahile mõistub Jummal,
et tä fäedse aastet firma maad ilma
müüda umbre pidi wadama, fellepõst
et tä terna wiistu nimme oli pandid,
nos tä nii nõhnas oli jäänu, et tä
enämb fsi edesi es jõuwa minna.“

„Etäid oli solblanil jälle waga
pääwa.“ Kõedse aastet pidi tä maad
ilma müüda umbre ulama ja fir-
ma oma fallan kändma, ehi ras-
kid elupääwi es ole tä wiil elunu, wui
tä wiidil wõnnu inci elame pidi.
„Muud wõnnu es ole täll wiidil oma
rase ja wawalidse tie pääl, wui nuus-
tubanu lofiks, mis tä wõnnu oli
pistaja wagt tä wahel muet lahutys